

ת"פ 2666/07/18 - מדינת ישראל ע"י שלוחת התביעות עכו נגד ש' ש'

בית משפט השלום בעכו

ת"פ 2666-07-18 מדינת ישראל נ' ש'(עציר)

בפני כבוד השופטת שושנה פיינסוד-כהן

מדינת ישראל ע"י שלוחת התביעות עכו

מאשימה

נגד

ש' ש'

נאשם

ע"י ב"כ עוה"ד ליאור בר זוהר מטעם הסנגוריה הציבורית

גזר דין

1. הנאשם הורשע אחר ניהול הוכחות ונדון על פי גזר דין מיום 19.5.21 בבית משפט זה ל 14 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית, בגין ביצוע שתי עבירות איומים על פי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

2. הנאשם ערער על הכרעת הדין וגזה"ד לבית המשפט המחוזי (ע"פ 3975-06-21).

בהמלצת בית המשפט המחוזי חזר בו מערעורו על הכרעת הדין.

בפסק דינו מיום 9.9.21 **הורה בית המשפט המחוזי על ביטול גזר הדין** בנסיבות בהן לא נערך תסקיר חובה אצל שירות המבחן, חרף גילו במועד ביצוע העבירות. התיק הוחזר לבית משפט זה למתן גזר דין אחר עריכת תסקיר כדין בעניינו של הנאשם.

3. על פי עובדות כתב האישום בו הורשע בשני אישומים, איים הנאשם בפגיעה בבת זוגו לשעבר, הגב' ש', במהלך שיחת טלפון שביצע ממאסרו אליה במהלך חודש 11/17. עוד ובנוסף, ביום 15.1.18 במהלך שיחה בין הנאשם לעובדת הסוציאלית בבית הסוהר, לצורך כתיבה חוות דעת אלימות במשפחה, איים הנאשם וסיפר לה כי שילם למישהו כדי לחסל את הגב' ש' ושבסוף הוא התחרט וחזר בו מבקשתו זו. הוכח, כי אמירה זו נועדה בכוונה להפחיד ולהקניט.

4. לאחר פסק דינו של בית המשפט המחוזי וביטול גזה"ד בהתאם, נערך תסקיר שירות המבחן מיום 9.6.22. בתסקירו זה גולל שירות המבחן מסכת חיים מורכבת של הנאשם אשר מהווים רקע למאפייני אישיותו ודפוסי התנהגותו, כמו גם קשייו להפנים ערכים שומרי חוק. שירות המבחן התרשם מסיכון להישנות העבירות אך בהעדר עמדת המתלוננת, לא ניתן היה לגבש הערכת סיכון מלאה. כגורמי סיכוי שקל שירות המבחן את רצונו של הנאשם לשינוי במצבו הנובע מעייפות מניהול אורחותיו, אבהותו הטריה והבעת רצונו לקבל עזרה וטיפול. שירות המבחן התרשם מנזקקות טיפולית גבוהה של הנאשם בתחומים רבים, אך בהעדר הערכת סיכון מלאה ובשל מעצרו הנוכחי עד תום ההליכים בתיק אחר, לא בא בהמלצה אשר תוכל להפחית את רמת הסיכון

עמוד 1

שבהתנהגותו של הנאשם.

5. הצדדים טענו בשנית לעונש בפניי. במעמד זה עתרה המאשימה לחריגה לחומרא ממתחם העונש ההולם הנטען על ידה, בשל ממצאי התסקיר מטעמי הרתעה אישית ולשם "הגנה על שלום הציבור". הסנגור עותר להקלה בגזר דינו של בית המשפט בשל חלופי הזמן, בנסיבות שאינן קשורות לנאשם כמו גם בשל תוכנו של תסקיר שירות המבחן, אשר אינו כולל המלצה טיפולית בנסיבות מעצרו הנוכחי של הנאשם וטוען, כי ניתן להיווכח בדבר שיקולים לקולא בתסקירו של שירות המבחן.

6. מאחר וגזה"ד בוטל, יש לערוך כעת גז"ד מלא חדש, אשר מטבע הדברים יחזור בחלקו על אשר נכתב באותו גז"ד מבוטל.

מתחם הענישה

7. מעשיו של הנאשם פוגעים בערכים המוגנים של זכותו של אדם להגנה על שלומו, בטחון גופו ונפשו ותחושת המוגנות. הדברים נכונים ביתר שאת שעה שהמדובר בהשמעת איומים בדבר פגיעה בחיים פעמיים ביחס לאותו אדם, בשתי הזדמנויות שונות וכלפי נמענים שונים.

8. חומרת מעשי הנאשם נלמדת לאור ביצועם שעה שהנאשם נתון במשמורת חוקית, בין כתלי הכלא, בלא מורא מן החוק. האיומים הושמעו בשתי הזדמנויות שונות. בפעם האחת בשיחת ועידה שקיים הנאשם עם אחרת ואליה צורפה המתלוננת. איום זה התרחש בנסיבות בהן נחסמה אפשרותו של הנאשם להתקשר במישרין למתלוננת מבית המאסר, כאשר הנאשם פעל לעריכת שיחת ועידה עמה באמצעות גורם שלישי. בפעם השנייה הושמעו האיומים בפני גורם מקצועי, עובדת סוציאלית אשר רשמה דו"ח לוועדה לאלימות במשפחה. זאת ללמדך בדבר העדר מוראו של הנאשם מן החוק ומגורמי אכיפת החוק. ביחס לאיום שהושמע בפני העובדת הסוציאלית ניתן להיווכח, כי האופן שבו נאמרו הדברים משווה ממד מעשי ומוחשי לאיום. לפיכך, בנסיבות מקרה זה, העובדה כי האיומים לא הושמעו בפניה של המתלוננת אינם מקהים חומרתם.

9. סעיף 40ג לחוק העונשין שכותרתו "ריבוי עבירות" מורנו כי הרשיע בית המשפט נאשם בכמה עבירות המהוות אירוע אחד, יקבע מתחם עונש הולם לאירוע כולו ויגזור עונש כולל לכל העבירות בשל אותו אירוע.

10. בע"פ 3164/14 גיא פן נ. מדינת ישראל [פורסם בנבו] (29.6.2015) סוכמה מפי כבוד השופט מלצר ההלכה, כך שתחילה על בית המשפט להכריע בשאלה האם מדובר באירוע אחד או מספר אירועים על פי מבחן הקשר ההדוק. לאחר מכן, כי על בית המשפט לבחון ביחס לכל אירוע, האם הוא מורכב מ"מעשה אחד" או ממספר מעשים וזאת על פי המבחן הצורני עובדתי ועל פי המבחן המהותי- מוסרי ולבסוף יקבע בית המשפט מתחם הענישה ההולם על פי סעיף 40ג לחוק העונשין. בית המשפט קבע שם, כי-

"..במצב הדברים הרגיל, בו קיים "אירוע אחד" וכן "מעשה אחד" - לא יוכל בית

המשפט לחרוג ממגבלה זו בקביעת הגבול העליון למתחם העונש ההולם לפי סעיפים 40ג ו-40יג לחוק העונשין, ואולם כאשר מדובר ב"אירוע אחד" שכולל "מספר מעשים" - התקרה העליונה האפשרית למתחם העונש ההולם בגין אותו אירוע מתקבלת מצירוף עונשי המקסימום, שניתן להשית בגין כל אחד מהמעשים הנכללים באותו אירוע (ראו: סעיף 40יג לחוק העונשין, ועיינו בפסקאות 8-9 לחוות דעתה של השופטת ד' ברק-ארז בעניין ג'אבר).

11. בדנ"פ 2999/16 ערן מזרחי נ. מדינת ישראל [פורסם בנבו] (22.5.16) נקבע על ידי כב' המשנה לנשיאה, א' רובינשטיין,

"דומני כי לשאלה אימתי עסקינן באירוע אחד ואימתי במספר אירועים, כאשר עסקינן בפרשה פלילית רבת היקף, לא תיתכן "תשובת מחשב", והיא תלויה - גם בהגדרות המשוכללות ביותר - בנסיבות המקרה ובמבטו הכולל של בית המשפט על הפרשה. לשיקול הדעת נודע מקום מובהק, ובית המשפט ישקול אם צריך הוא להיכנס ל"פרטנות חשבונאית" או לקבוע שורה תחתונה ראויה".

12. מבחן הקשר ההדוק מלמד כי מדובר בשני המעשים עניינו של האיום פגיעה באותו אדם, שני המעשים הינם מסכת עבריינית אחת שהתרחשו בטווח זמן קצר יחסית, בעת שהותו של הנאשם במאסר. לפיכך, מוצאת אני כי בעניינו יש לקבוע מתחם ענישה כולל בגין שני מעשי העבירה. יש לזכור כי הרף העליון האפשרי מתקבל מצירוף עונשי המקסימום בגין כל אחד מהמעשים הנכללים באותו אירוע, כפי שנפסק בהלכת ג'אבר (ע"פ 4910/13) אשר אוזכרה בפס"ד גיא פן הנ"ל, אך אין מדובר בחישוב מתמטי.

13. יש לקבוע, כי לפחות לאיום הראשון שהושמע כלפי המתלוננת קדם תכנון. הנאשם העיד בדבר ידיעתו באשר לאיסור יצירת קשר עם המתלוננת מבין כתלי הכלא ודבר חסימת האפשרות ליצור קשר לנייד הפרטי שלה בידי שב"ס. הנאשם העיד,

"כן, זה נכון. הייתי מנוע מבחינת שב"ס, חסמו את האפשרות להתקשר למספר הנייד הפרטי שלה. אז בזמנו שלחתי גורם צד ג' ושאלתי לאחר שנעצרתי אם היא מוכנה שאתקשר אליה ואמשיך להיות איתה בקשר. היא אמרה שכן. לכן הייתי מתקשר לטלפון שלי שנשאר אצלה" (עמ' 41, ש' 3-5 לפר'). כפי שנקבע בהכרעת הדין, השיחה החלה עוד לפני שהמתלוננת הייתה שותפה לה. הנאשם התקשר לגב' רומנו וזו האחרונה צירפה את ש' לשיחה. עוד וכפי שנקבע, מי שהקליט את השיחה זו המתלוננת ולכן ברי כי ההקלטה יכולה להתחיל לכל המוקדם בשלב בו צורפה לשיחה. תכנה של השיחה כפי שתועדה בת/9+10/ בהתאם לעובדות כתב האישום, מלמד כי מטרתה הייתה השמעת איומים כלפי המתלוננת.

באשר לאיום השני, לא הוכח כי קדם לו תכנון, על אף שלאור מטרותו להפחיד ולהקניט אף לא מן הנמנע, כי אף ביחס אליו קדם תכנון.

14. חלקו של הנאשם בביצוע העבירות הנו מלא. לנאשם היכולת להבין את אשר הוא עושה ואת הפסול שבמעשיו. לנאשם הייתה היכולת להימנע ממעשי העבירה.
15. בעקבות מעשי הנאשם לא נגרם נזק. הנזק אשר עשוי היה להיגרם בעקבות האיומים אותם השמיע הנאשם ובפרט על פי התיאור אותו מסר בפני העובדת הסוציאלית, הנו פגיעה בחיי אדם ושיעורו לאין ערוך.
16. בעניינו, עותרת המאשימה לקביעת מתחם עונש הולם הנע בין 12-24 חודשי מאסר בפועל לצד הטלת מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננת. לעניין מדיניות הענישה הנוהגת מפנה המאשימה לרע"פ 1293/08 אלכסנדר קורניק נ. מדינת ישראל (מיום 25.6.08) באותו עניין נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר נדון ל 12 חודשי מאסר בפועל בגין איומים על זוגתו. נקבע, כי אין כל סטייה מנורמת הענישה המקובלת בעבירה אותה ביצע המבקש.
17. לטעמו של הסנגור, הרף התחתון של מתחם הענישה בעבירות איומים מתחיל בענישה צופה פני עתיד בדמות מאסר על תנאי בלא שטען לרף העליון של מתחם הענישה. לעניין מדיניות הענישה הנוהגת מפנה הסנגור לפסיקה:
- א. ת"פ 47367-11-18 מדינת ישראל נ. נידאל יוסף בן גזאל (טרם פורסם, ניתן ביום 24.10.2019) שם נדון הנאשם בגין איומים אותם השמיע הנאשם מבין כתלי הכלא. נקבע מתחם ענישה הנע בין מאסר על תנאי ועד 9 חודשי מאסר בפועל. באותו עניין נדון נאשם בעל עבר רלוונטי רחוק למאסר על תנאי, לאחר שהודה בהזדמנות הראשונה והביע חרטה ובנסיבותיו הרפואיות שהונחו בפני בית המשפט.
- ב. ת"פ 43913-09-18 מדינת ישראל נ. זובידאט (עצור בפיקוח) (טרם פורסם, מיום 5.3.2019) בגין ריבוי עבירות איומים כלפי ראש המועצה, אשר לא קדם להם תכנון, נקבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר על תנאי ל 9 חודשי מאסר בפועל. שם נדון הנאשם, צעיר בעל עבר נקי ותסקיר שלילי, אשר הודה בהזדמנות הראשונה למאסר על תנאי וקנס.
- ג. ת"פ 68661-01-17 מדינת ישראל נגד אליהו יצחק (טרם פורסם, מיום 20.2.19) בגין הרשעה בעבירת איומים, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ונהיגה ללא רישיון וללא ביטוח נקבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר מותנה ועד למספר חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות. בית המשפט מצא כי הנאשם מצוי ברף התחתון של המתחם וגזר עליו מאסר על תנאי וקנס לצד פסילה על תנאי.
18. בטיעוניה לעונש כעת, המאשימה שבה על עתירתה לקביעת מתחם עונש הולם הנע בין 12-24 חודשי מאסר בפועל לצד הטלת מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננת אך כאמור עותרת בטיעוניה לעונש לחריגה לחומרא ברוח מסקנות התסקיר. לעניין מדיניות הענישה הנוהגת הפנתה המאשימה לפסיקה אשר ברובה לא פורסמה ולא צורפה לעיוני.

19. הסנגור מפנה לטיעוניו הקודמים לעונש, שם נטען, כי הרף התחתון של מתחם הענישה בעבירות איומים מתחיל בענישה צופה פני עתיד בדמות מאסר על תנאי.

20. מוצאת אני כי בגין עבירות האיומים בנסיבות ביצוע העבירה **בה אנו דנים כעת** על הרף התחתון של מתחם הענישה לכלול ענישה מוחשית ומרתיעה בדמות מאסר בפועל. עבירות האיומים בענייננו בוצעו כאמור, בלא מורא מן החוק, כאשר ביחס לפחות לאחת מהן קדם תכנון ותחכום בביצוע העבירה. מוחשיות האיום מצאה ביטוי באופן שבו הופנה והושמע האיום בפני העובדת הסוציאלית. חומרת עבירות האיומים נלמדת אף מחזרה על האיום בשני מועדים שונים, בפני אנשים שונים, הכול בתוככי כתלי בית הסוהר. נסיבות אלו לחומרת מעשי הנאשם המצטרפות לרף הענישה העליון האפשרי בגין עונשי המקסימום המצטברים כאמור ביחס לשני מעשי עבירה מלמדים לטעמי על מתחם ענישה מוחשי ומרתיע הנע בין 6-18 חודשי מאסר בפועל. אין זה המקרה לטעמי בו נסיבות העבירה מלמדות על ענישה בדמות מאסר על תנאי בלבד, כבמקרים בהם האיומים הופנו בעידנא דריתחא ובלא שקדם להם תכנון ותחכום מיוחד כבמקרה זה.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

21. הנאשם אדם צעיר בן 23. אב לבת אשר נולדה רק לפני זמן קצר.

הנאשם כפר באשמה ובחר לנהל את משפטו ובאופן מלא. הנאשם לא חסך עדותה של נפגעת העבירה ואף עדים רבים ועד לשלב גזירת הדין לא נטל אחריות על מעשיו. במילתו האחרונה בפניי, במעמד הדיון מיום 29.6.22 הביע הנאשם חרטה על מעשיו ודבר מאמציו לשיקום אורחותיו.

22. לנאשם עבר פלילי רלוונטי בתחום האיומים ואף בתחום האלימות.

בעניינו של הנאשם הוגש גיליון הרשעות (הוגש וסומן **ת/1**) ממנו עולה תמונה של מי אשר מורא החוק אינו חל עליו, אשר בעת ניהולו של ההליך האחד אינו בוחל בביצוע עבירות נוספות ונכנס ויוצא מבית הסוהר כדרך שבשגרה. קביעה זו מצאה ביטוי בתסקירו של שירות המבחן.

23. בנסיבות מעצרו הנוכחי של הנאשם ובהעדר גיבוש הערכת סיכון מלאה, לא בא שירות המבחן בהמלצה שיקומית בעניינו של הנאשם. שירות המבחן עמד על גורמי סיכון רבים והתרשם מסיכון להישנות העבירות ובכלל זה ניהול אורח חיים שולי והישנות מעורבותו של הנאשם בפלילים לאורך השנים, העדר הרתעה ממושכת והעדר כוחות לקידום מצבו אך בהעדר עמדת המתלוננת לא יכול היה לגבש הערכת סיכון מלאה. לצד האמור וכגורמי סיכוי עמד שירות המבחן כאמור על רצונו של הנאשם לשינוי מצבו, אבהותו הטריה והבעת רצון לקבל עזרה. סופו של יום לא הונחה המלצה שיקומית טיפולית בעניינו של הנאשם.

24. אין להתעלם מנסיבות חייו ובעיקר נסיבות גידולו של הנאשם הקשות מאוד העולות מן המפורט בתסקיר שירות המבחן.

25. יש לברך על רצונו של הנאשם לשקם את חייו, כפי שהדבר מצא את ביטויו במילתו האחרונה של הנאשם, אך בשלב זה המדובר בהצהרה מילולית אשר אינה מספקת וכאשר ממצאי התסקיר מלמדים כי טרם בשלה העת לעריכת שינוי מחוץ לכתלי בית הסוהר, כי אם במקביל לכיבוד העונש בין כתלי הכלא.

26. בחינת עברו הפלילי של הנאשם, עיון בגזרי דין ועבירות אשר בוצעו לפני העבירות נשוא תיק זה יש לציין-

א. ביום 2.1.18, ניתן פסק דינו של בית המשפט המחוזי בע"פ 18558-02-18 בו הושטו על הנאשם 14 חודשי מאסר בפעול בגין עבירות איומים ותקיפת בת זוג אשר בוצעו ב 14.5.17, כחצי שנה לפני העבירות בתיק זה.

ב. ביום 16.5.18, לאחר העבירות נשוא תיק זה, נגזר על הנאשם בביהמ"ש לנוער, מאסר מותנה בגין עבירות איומים ותקיפה על ידי שניים או יותר, אשר בוצעו ביוני 2015.

ג. ביום 19.11.17 באותו חודש בו בוצעה עבירת האיומים הראשונה בגינה הוא נדון כעת, נדון הנאשם בגין שלוש עבירות הפרת הוראה חוקית ונשיאת סכין אשר בוצעו בשנת 2016.

וגיליון ההרשעות מוסיף ומציין עוד ועוד.

חלוף הזמן

27. ענייננו נסוב על עבירות משלהי שנת 2017 ותחילת שנת 2018.

28. ההליכים בתיק זה נמשכו תקופה ארוכה. היו דחיות מטעמים שונים ביניהם החלפת ייצוג, תקופת הקורונה. עוד יצוין, כי נשמעו עדויות וחקירות נגדיות של מרבית עדי התביעה וכן נשמעו עדי הגנה. לבסוף ולאחר הגשת סיכומים בכתב ניתנה הכרעת דין ביום 25.11.20. נסיבות אלו אינן הנסיבות היחידות להימשכות ההליכים.

29. כבר בראשית ההליכים, בדיון ההקראה מיום 13.11.2018 התברר כי הנאשם עצור בתיק אחר. הנאשם זומן לשיבת ההקראה באמצעות שב"ס ומונה לו לבקשתו סנגור ציבורי. לדיון שהתקיים ביום 6.12.2018 הופיע הנאשם לאחר ששוחרר. הנאשם באמצעות בא כוחו מהסנגוריה כפר בעובדות כתב האישום.

התיק נקבע לשמיעת ראיות.

30. שמיעת הראיות בתיק זה החלה ביום 16.9.2019.

התנהלותו של דיון זה והאירועים שלאחריו רלוונטיים להבהרת חלקו של הנאשם בהתמשכות ההליכים.

כפי שתועד בפר' הדיון מיום 16.9.2019 הנאשם הפריע למהלך הדיון ולא נשמע להוראות בית המשפט. לאחר

שהוזהר, כי אם ימשיך להתנהג כך הדיון ישמע בהעדרו, המשיך במעשיו. או אז הורה בית המשפט למאבטח להוציא את הנאשם מן האולם. הנאשם סרב לבקשת המאבטח ונקראו מאבטחים נוספים אשר הורו לנאשם לעזוב את כתלי בית המשפט. במעמד זה ביצע הנאשם עבירות שונות בגין הורשע ונגזר דינו בת"פ 63044-09-19 על פי גזר דין מיום 26.11.2019. בעקבות ערעור שהוגש בעפ"ג 67628-12-19 נדון ל 13 חודשי מאסר בפועל (מהם 4 חודשי מאסר נוסף להפעלת מאסרים מותנים שהוטלו עליו).

31. הנאשם ניהל פרשת הגנה בהיותו עצור.

להכרעת הדין הופיע בהיותו חופשי ממאסר.

לדיון שלאחריו לא הופיע והוצא כנגדו צו הבאה. הנאשם הופיע לדיון הטיעונים לעונש.

למהלך הדיונים לאחר הדיונים בבית המשפט המחוזי הופיע הנאשם כשהוא עצור בהליך אחר.

32. הסנגור מפנה לחלוף הזמן מעת ביצוע המעשים כנסיבה לקולא בין כלל שיקולי הענישה. עניינו נסוב על עבירות משלהי שנת 2017 ותחילת שנת 2018. המדובר בפרק זמן זה הינו משמעותי בפרט משמדובר באדם צעיר. שיקול חלוף הזמן יש לזקוף בחלקו לחובת הנאשם, אך ביחס לחלקו האחר אשר אינו תלוי בנאשם, הרי שיש לזקפו לזכותו.

33. כאמור בעניינו של הנאשם ניתן גזר דין מיום 19.5.21. הנאשם ערער על גזה"ד כאמור וגזה"ד בוטל על פי פסק דינו של בית המשפט המחוזי מיום 9.9.21 מחמת אי עריכת תסקיר חובה בעניינו של הנאשם. המדובר בנסיבות אשר אינן תלויות בנאשם ובגין התארכו ההליכים בשנה נוספת ובסך הכל כ - 4 וחצי שנים במהלכן מתנהל משפטו של הנאשם. לקולא יש לשקול שיקול חלוף הזמן ממועד מתן גזה"ד בעניינו של הנאשם 19.5.21 עד היום, בנסיבות של אי עריכת תסקיר.

34. מאידך אינני נעתרת לבקשת המאשימה להחמרה בעונשו של הנאשם נוכח מסקנות שירות המבחן משיקולי הגנה על שלום הציבור ולצורך הרתעה אישית, על פי סעיפים 40 ו-40 לחוק העונשין. אין לעניות דעתי מקום לעתירת המאשימה לעשיית שימוש בפרטים אישיים אותם חשף הנאשם עתירת המאשימה להחמרה בעונשו של הנאשם מטעמי הגנה על שלום הציבור ולצורך הרתעה אישית, לא עלתה, כי אם כעת אחר קבלת תסקירו של שירות המבחן ויש לדחותה. הנאשם גילה פתיחות רבה, שיש לברכו עליה ולא לדון אותו לכף חובה בגינה.

35. במכלול הנסיבות הקשורות ואלו שאינן קשורות בביצוע העבירה, מוצאת אני כי מיקומו של הנאשם הנו ברף הבינוני ומעלה של מתחם הענישה. יש לשקול חלוף הזמן בנסיבות אי עריכת תסקיר קודם מתן גזר דינו של הנאשם לזכותו של הנאשם ועל כן יש להקל מעט בעונשו של הנאשם ביחס לגזה"ד אשר בוטל.

36. עוד יש לשים לב כי השנה אשר נוספה להתמשכות ההליך, מאריכה את התקופה בגינה מרחפים מעל ראשו של הנאשם מאסרים מותנים. יש להתחשב בכך ולהתאימם.

37. נוכח מעצרו של הנאשם גם בתיק אחר, לא יושת קנס כפי שהושת בגזה"ד שבוטל.

38. מכלל טעמים אלו הנני גוזרת את עונשו של הנאשם כדלקמן;

א. מאסר לתקופה של 13 חודשים.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 7 חודשים, למשך 3 שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופה זו עבירת אלימות לרבות איומים, ויורשע עליה בדין.

ג. פיצוי לעדת תביעה מס.1, בסך של 2,000 ₪. הפיצוי ישולם ב - 4 תשלומים חודשיים שווים ע"ס 500 ₪ כל אחד, החל מיום 10.8.23 ובכל 10 לחודש עוקב. הפיצוי ישולם באמצעות הפקדתו בקופת ביהמ"ש.

אי עמידה באחד מתשלומי הפיצוי, תעמיד את יתרת הפיצוי לפרעון מיידי.

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, ה' תמוז תשפ"ב, 04 יולי 2022, בנוכחות הצדדים.